

Jeg skal sige tak for en god debat, og det glæder mig, at hver gang vi tager den, kommer vi trods alt lidt videre. Det er jo sådan i dag, at homoseksuelle kan blive plejeforældre, og det er sådan i dag, at homoseksuelle kan adoptere ægtefællens biologiske børn. Men homoseksuelle kan stadig ikke adoptere børn fra andre lande eller forældreløse danske børn på lige fod med alle andre. Homoseksuelle kan ikke få barselorlov umiddelbart efter, at partneren har født, og homoseksuelle kan ikke blive kunstigt befrugtet af en læge, men kan godt blive kunstigt befrugtet af f.eks. en automekaniker.

Der er altså nogle ting i lovgivningen, som ikke er helt konsekvente, men det er måske et udtryk for, at debatten foregår løbende, og at man løbende justerer tingene, og i Enhedslisten har vi taget det standpunkt, at det måske var på tide at få justeret lovgivningen lidt med hensyn til mulighederne for at adoptere og mulighederne for, at også den part, der ikke er den biologiske forælder, kan få barselorlov i forbindelse med kunstig befrugtning.

Kl. 17.10

Det er blevet sagt nogle gange heroppefra, at børn skal have en mor og en far, og at det er den ideelle situation. Til det vil jeg sige, at jeg synes, det er rigtigt, som fru Elisabeth Arnold sagde tidligere i dag, at da hun var barn, var det sådan, at det var en meget stor katastrofe, hvis ens forældre blev skilt, og man dermed blev barn af en enlig mor, men at tingene jo har forandret sig i dag, hvor familiemønstrene er anderledes. Det synes jeg i virkeligheden er en meget klog måde at argumentere for denne sag på. Fordi familiemønstrene har jo forandret sig meget, det, der var ganske forfærdeligt for 50 år siden, er det ikke i dag, og det, der var ganske forfærdeligt for 20 år siden, er det heller ikke i dag.

Jeg synes, man skal passe meget på, at man som lovgiver, som politiker, som regering og som minister ikke er med til at puste til nogle fordomme ved at diskriminere gennem lovgivning, og det mener jeg sådan set at den nugældende lovgivning er udtryk for. Hvis der skal gælde lighed for loven, skal det jo være sådan, at alle kan blive prøvet for, om de er forældreegnete og derfor kan blive adoptivforældre, uanset deres familiemæssige baggrund. Det er ikke tilfældet i dag, og den form for lovgivningsmæssig diskrimination er med til at puste til nogle fordomme, og det er derfor også på tide, at vi gør noget ved det.

Vi i oppositionen bliver ofte beskyldt for ikke at sætte barnets tarv i centrum. Til det vil jeg sige, at det er sådan, at samfundet har taget stilling og besluttet, at homoseksuelle kan varetage barnets tarv. Det er jo sådan set det, man har gjort, når man har åbnet mulighed for, at homoseksuelle kan blive plejeforældre, og jeg mener altså, at plejebørn tilhører den gruppe børn, som måske har haft en lidt svær opvækst.

Samfundet har også åbnet mulighed for, at homoseksuelle i det hele taget kan have børn. De kan adoptere deres ægtefælles eller registrerede partners biologiske børn, og når man ikke tvangsfjerner eller sætter spørgsmålstejn ved, om homoseksuelle kan være forældre, er det jo som udgangspunkt en principiel stillingtagen: Homoseksuelle kan altså godt varetage barnets tarv.

Barnets tarv har været i centrum i debatten, og fru Lissa Mathiasen blev spurgt, om det gjorde indtryk, at der var en række børneorganisationer i Sverige, som havde indvendinger. Hvis jeg blev stillet det samme spørgsmål som fru Lissa Mathiasen, ville jeg give det samme svar: Ja, selvfølgelig gør det indtryk, når der kommer indvendinger fra diverse organisationer i forbindelse med denne her lovgivning. Ellers ville vi ikke tage børnene seriøst, og det mener jeg ville være et meget stort problem.

Hvis vi kigger på den svenske undersøgelse og kigger på det, der foregik i Sverige, er det rigtigt, at en række foreninger gav udtryk for, at deres holdning var negativ, og heriblandt var mange organisationer, hvis udgangspunkt er at tage vare på barnets tarv. Men forskellen på en undersøgelse og en holdning er, at det ene handler om dokumentation, og det andet handler om stillingtagen, og det skal jo helst være sådan, at vi tager stilling på baggrund af dokumentation, når vi lovgiver.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant ikke blot at tage stilling ud fra den svenske undersøgelse, som jo endte med, at man i Sverige gennemførte en lovgivning, men også at få lavet en dansk undersøgelse. Der er ganske simpelt for lidt viden på området. Vi i oppositionen, som har besluttet at fremsætte forslaget, har jo taget udgangspunkt i en svensk undersøgelse, så jeg synes i hvert fald, vi som minimum må diskutere i udvalgsarbejdet, om vi kan lave en dansk undersøgelse og få dokumenteret nogle ting ud fra danske forhold.

Med hensyn til donorlandene vil jeg understrege, at vi med forslaget har lagt op til, at do-